

Her rækker et universitet ud mod omverdenen

En gammel produktionshal på DTU er blevet omdannet til et laboratorium for samarbejde mellem universitet, studerende og erhvervsliv.

ARKITEKTUR

Ombygning. Spacelab. Diplomvej bygning 373. Bygherre: Campusservice, DTU. Totalrådgiver: Alectia. Arkitekt: JuulFrost Arkitekter. Belysning: Iben Winther Orton/Lightscaapes. 1.600 m². Pris: 25 millioner kroner.

U nge ingeniørstuderende sidder spredt ud over DTU Spacelabs rummelige hal. Fordybet i grupper sidder de og kæmper med at lave intelligent strømforsyning og mere effektiv udnyttelse af parkeringsarealer i Lyngby-Taarbæk Kommune. Til at løse opgaverne, der kræver analyse af store mængder data, har IBM stillet særligt avancerede værktøjer til rådighed for dem i dette todøgns såkaldte hackathon, intensivt i 48 timer, hvor studerende har meldt sig til at løse virkelige opgaver.

Det er den slags samarbejder med omgivelserne, DTU's ombyggede produktionshal på Diplomvej nu anvendes til.

Og det er blevet en skøn indretning tegnet af JuulFrost Arkitekter. En bygning, der med sin postindustrielle løse loungestemning

formidler en fornemmelse af, at her kan alt blive muligt.

Udenpå er de gamle kunststoffacader blevet gennemskåret og givet et tidstypisk dynamisk vinduesmønster, hvor vinduer i alle størrelser synes spredt vilkårligt ud over fladen.

Men det gode ved denne frie måde at danne mønstre med vinduer på er, at man kan styre dagslysendfaldet langt bedre end med mere traditionelle horisontale vinduesbånd eller rene glasfacader.

Her lykkes det at skabe nuancerede skygge- og lyszoner, der giver forskellige stemninger i det ellers åbne rum. Det er lidt som lysninger i den skovlignende beplantning, der omgiver bygningen på DTU's grønne campus.

Her rækker man ikke kun ud til omverdenen uden for DTU, også de nære omgivelser bliver lukket med ind af de gavmilde åbninger, i huset, der føles mere transparent, end rene glashuse ofte gør med alle deres misfarvende og solafskærmende film på ruderne.

Overalt ser man her gennem de sært placerede klare vinduer fine udsnit af de levende omgivelser, og det er, som om huset indfra iscenesætter dem stærkere, end når man står i dem. Tre gummitræer i krukke er stillet midt i lokalet og skaber således en noget stiliseret form for fortsættelse af landskabet indenfor.

DET ER netop det landskabelige træk med mange overgange og åbenhed i det industrielle rum, der gør det til et spændende og forbavsende rart sted at opholde sig.

Her er f.eks. ualmindelig højloftet, 7-8 meter mindst. Det er noget, man kan takke ombygningen for. Man ville aldrig bygge noget så 'unyttigt', hvis det var et nybyggeri. Men det giver plads til store tanker og til at vise store billeder på de skærme, der fylder det meste af nordvæggen.

Men det mest markante element i rummet, der giver det sin dramatiske spænding, er et hængende skriggult mødelokale. Det er klædt i sortbejdet finer og hænger således med tyngde og energi som et glødende kul. Adgangen sker fra en balkon, der også fører til andre lokaler og hviler oven på andre funktioner som køkken, prototypeværksted og laboratorium.

Her foregår arbejdet ude i det åbne, og man skubbes til lige at vende det med hinanden, at gøre vidensproduktion til et fællesskab

de hvide metalplader, med en grå dug bag, der fungerer akustisk regulerende.

Den sorte balkon, de grålige vægge og kulørte møblement giver sammen med en særdeles fin lysætning med indslag af farvede lysstofrør en uuhøjtidelig, afslappet værkstedsstemning. Det er et rart sted at hænge ud, teste løsninger, snakke sammen og give den en skalle.

Det er et stort skifte i forhold til fortidens rationelt indrettede og aflukkede laboratorier, hvor arkitekturen tilskyndede forskerne til at skjule deres arbejde for hinanden og offentligheden, indtil de følte, det var moment at dele med andre.

Her foregår arbejdet ude i det åbne, og man skubbes til lige at vende det med hinanden, at gøre vidensproduktion til et fællesskab.

BALKONEN. Sorte rammer holder om de mange enheder i det åbne DTU Spacelab. Bag det lange sorte skrivebord findes et lokale, som kan reserveres af studerendes opstartsvirksomheder. På stuegulvet findes en køkkendisk af flightcases på hjul.

Foto: Stammers kontor

DET ER BLEVET nødvendigt for vidensinstitutionerne at komme ud af forskermørket og blive en mere synlig del af samfundet. Nyt-teideologien hæfter sig på godt og ondt på universiteterne.

Det er ikke længere godt nok, at de producerer viden af høj kaliber for deres egen skyld. Den skal ud og sætte gang i hjulene i samfundet. Det lærer de studerende her, hvor de kan prøve kræfter med virkeligheden, allerede inden de er blevet tørre bag ørerne, og kommunen kan i dette tilfælde have glæde af deres gratis arbejdskraft, mens IBM kan holde øje med nye talenter.

Ingeniørvidenskaberne hører til de mest elskede i denne vækstideologiske tidsalder. Der er store forhåbninger til, at vi med teknologiske fix vil kunne rette skavanker i velfærdssamfundet eller i det mindste forgyldte nogle af landets videnstunge virksomheder og skaffe dem enorme omsætninger, som vi alle kan have glæde af. Det er en fordel for alle, at universitetet åbner sig og bliver en større del af samfundet.

Bare studerende og forskere også stadig får lov at lave helt aldeles unyttige ting, grundforskning, som ikke er rettet andre steder hen end mod at blive klogere på verden. Det er bestemt ikke alle personlighedstyper, der trives i åbne rum og med masser af 'kommunikation' om ørerne, når de skal fordybe sig.

karsten.ifversen@pol.dk